

Til lovforslag nr. L 121

Folketinget 2011-12

Vedtaget af Folketinget ved 3. behandling den 24. maj 2012

Forslag

til

Lov om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Ungarn

§ 1. Bestemmelserne i overenskomst af 27. april 2011 mellem Kongeriget Danmark og Republikken Ungarn til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse, for så vidt angår indkomstskatter, med tilhørende protokol, jf. bilag 1, gælder her i landet.

§ 2. Skatteministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden.

§ 3. Lov nr. 424 af 14. juni 1995 om tiltrædelse af protokol af 17. marts 1995 til overenskomst af 24. oktober 1978 mellem Danmark og Ungarn om undgåelse af dobbeltbeskatning, for så vidt angår indkomst- og formueskatter, ophæves.

§ 4. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Folketinget, den 24. maj 2012

SØREN ESPERSEN

/ Lars Christian Lilleholt

OVERENSKOMST**MELLEM KONGERIGET DANMARK OG REPUBLIKKEN UNGARN TIL UNDGÅELSE AF DOBBELTBESKATNING OG FORHINDRING AF SKATTEUNDDRAGELSE FOR SÅ VIDT ANGÅR INDKOMSTSKATTER**

Kongeriget Danmark og Republikken Ungarn, der ønsker at afslutte en overenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter og til videre at udvikle og lette deres forhold,

er blevet enige om følgende:

Artikel 1**PERSONER OMFATTET AF OVERENSKOMSTEN**

Denne overenskomst skal finde anvendelse på personer, der er hjemmehørende i en af eller begge de kontraherende stater.

Artikel 2**SKATTER OMFATTET AF OVERENSKOMSTEN**

1. Denne overenskomst skal finde anvendelse på indkomstskatter, der pålignes på vegne af en kontraherende stat eller af dens lokale myndigheder uden hensyn til, hvorledes de opkræves.

2. Som indkomstskatter skal anses alle skatter, der pålignes hele indkomsten eller dele af indkomsten, herunder skatter af fortjeneste ved afhændelse af rörlig eller fast ejendom, skatter på det samlede beløb af gager eller lønninger udbetalt af foretagender, såvel som skatter på formueforøgelse.

3. De gældende skatter, på hvilke overenskomsten skal finde anvendelse, er:

a) I Ungarn:

- (i) den personlige indkomstskat; og
 - (ii) selskabsskatten;
- (herefter omtalt som »ungarsk skat«);

b) I Danmark:

- (i) indkomstskatten til staten; og
 - (ii) den kommunale indkomstskat;
- (herefter omtalt som »dansk skat«).

4. Overenskomsten skal også finde anvendelse på skatter af samme eller væsentlig samme art, der efter datoen for overenskomstens undertegnelse pålignes som tillæg til, eller i stedet for de gældende skatter. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal underrette hinanden om væsentlige ændringer, som er foretaget i deres respektive skattelove.

Artikel 3**ALMINDELIGE DEFINITIONER**

1. Medmindre andet fremgår af sammenhængen, har følgende udtryk i denne overenskomst den nedenfor angivne betydning:

- a) udtrykket »Ungarn« betyder Republikken Ungarn og betyder, når det anvendes i geografisk sammenhæng Republikken Ungarns territorium;

- b) udtrykket »Danmark« betyder Kongeriget Danmark, herunder ethvert område uden for Danmarks territorialfarvand, som i overensstemmelse med international ret og ifølge dansk lovgivning er eller senere måtte blive betegnet som et område, inden for hvilket Danmark kan udøve suverænitetsrettigheder med hensyn til efterforskning og udnyttelse af naturforekomster på havbunden eller i dens undergrund og de overliggende vande og med hensyn til anden virksomhed med henblik på efterforskning og økonomisk udnyttelse af området; udtrykket omfatter ikke Færøerne og Grønland;
- c) udtrykkene »en kontraherende stat« og »den anden kontraherende stat« betyder Ungarn eller Danmark, alt efter sammenhængen;
- d) udtrykket »person« omfatter en fysisk person, et selskab og enhver anden sammenslutning af personer;
- e) udtrykket »selskab« betyder enhver juridisk person eller enhver sammenslutning, der i skattemæssig henseende behandles som en juridisk person;
- f) udtrykket »foretagende« anvendes på enhver form for erhvervsudøvelse;
- g) udtrykkene »foretagende i en kontraherende stat« og »foretagende i den anden kontraherende stat« betyder henholdsvis et foretagende, som drives af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og et foretagende, som drives af en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat;
- h) udtrykket »international trafik« betyder enhver transport med skib eller fly, der anvendes af et foretagende i en kontraherende stat, bortset fra tilfælde, hvor skibet eller flyet udelukkende anvendes mellem pladser i den anden kontraherende stat;
- i) udtrykket »kompetent myndighed« betyder:
- (i) I Ungarn: ministeren for national økonomi eller hans befuldmægtigede stedfortræder;
 - (ii) I Danmark: skatteministeren eller hans befuldmægtigede stedfortræder;
- j) udtrykket »statsborger« betyder:
- (i) enhver fysisk person, der har indfødsret i en kontraherende stat;
 - (ii) enhver juridisk person, ethvert interessentskab, sammenslutning eller anden enhed, der består i kraft af den gældende lovgivning i en kontraherende stat;
- k) udtrykket »erhvervsvirksomhed« indbefatter udøvelse af frit erhverv og af anden virksomhed af selvstændig karakter.

2. Ved en kontraherende stats anvendelse af overenskomsten til enhver tid skal ethvert udtryk, som ikke er defineret deri, medmindre andet følger af sammenhængen, tillægges den betydning, som det har på dette tidspunkt i denne stats lovgivning med henblik på de skatter, som overenskomsten finder anvendelse på, idet enhver betydning i denne stats skattelove skal gå forud for den betydning, dette udtryk er tillagt i denne stats andre love.

Artikel 4

SKATTEMÆSSIGT HJEMSTED

1. I denne overenskomst betyder udtrykket »en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat«, enhver person som i henhold til lovgivningen i denne stat er skattepligtig der på grund af hjemsted, bopæl, ledelsens sæde, registrering eller ethvert andet kriterium af lignende karakter, og omfatter også denne stat og enhver dertil hørende lokal myndighed. Dette udtryk omfatter dog ikke en person, som er skattepligtig i denne stat udelukkende af indkomst fra kilder i denne stat.

2. En juridisk person, som er hjemmehørende i en kontraherende stat efter denne stats lovgivning, og som generelt er fritaget for beskatning i denne stat, skal ved anvendelse af denne overenskomst anses for at være hjemmehørende i denne kontraherende stat.

3. I tilfælde, hvor en fysisk person efter bestemmelserne i stykke 1 er hjemmehørende i begge de kontraherende stater, skal hans status bestemmes efter følgende regler:

- a) han skal anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor han har en fast bolig til sin rådighed; hvis han har en fast bolig til sin rådighed i begge stater, skal han anses for kun at være hjemmehørende i den stat, med hvilken han har de stærkeste personlige og økonomiske forbindelser (midtpunkt for sine livsinteresser);
- b) hvis det ikke kan afgøres, i hvilken stat han har midtpunkt for sine livsinteresser, eller hvis han ikke har en fast bolig til sin rådighed i nogen af staterne, skal han anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor han sædvanligvis har ophold;
- c) hvis han sædvanligvis har ophold i begge stater, eller hvis han ikke har sådant ophold i nogen af dem, skal han anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor han er statsborger;
- d) hvis han er statsborger i begge stater, eller hvis han ikke er statsborger i nogen af dem, skal de kontraherende staters kompetente myndigheder afgøre spørgsmålet ved gensidig aftale.

4. I tilfælde, hvor en ikke-fysisk person efter bestemmelserne i stykke 1 er hjemmehørende i begge kontraherende stater, skal den anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor sædet for den virkelige ledelse findes.

Artikel 5

FAST DRIFTSSTED

1. I denne overenskomst betyder udtrykket »fast driftssted« et fast forretningssted, gennem hvilket et foretagendes erhvervsvirksomhed helt eller delvis udøves.

2. Udtrykket »fast driftssted« omfatter navnlig:

- a) et sted, hvorfra et foretagende ledes;
- b) en filial;
- c) et kontor;
- d) en fabrik;
- e) et værksted; og
- f) en mine, en olie- eller gaskilde, et stenbrud eller ethvert andet sted, hvor naturforekomster udvindes.

3. En byggeplads eller et anlægs-, samle- eller monteringsarbejde udgør kun et fast driftssted, hvis det varer mere end 12 måneder.

4. En installation, en borerig eller et skib, der anvendes ved efterforskning af naturforekomster, skal anses at udgøre et fast driftssted, men kun hvis virksomheden varer ved i mere end 12 måneder. Virksomhed, som udøves af et foretagende, som er forbundet med et andet foretagende, skal anses for udøvet af det foretagende, med hvilket det er forbundet, hvis den pågældende virksomhed

- a) er væsentligt den samme, og
- b) er beskæftiget med samme projekt eller operation,

med mindre de pågældende aktiviteter udøves samtidig. Ved anvendelsen af dette stykke skal foretagender anses som forbundne, når de samme personer direkte eller indirekte har del i ledelsen af, kontrollen med eller kapitalen i foretagenderne.

5. Uanset de foregående bestemmelser i denne artikel skal udtrykket »fast driftssted« anses for ikke at omfatte:

- a) anvendelsen af indretninger udelukkende med henblik på oplagring, udstilling eller udlevering af varer tilhørende foretagendet;
- b) opretholdelsen af et varelager tilhørende foretagendet udelukkende med henblik på oplagring, udstilling eller udlevering;
- c) opretholdelsen af et varelager tilhørende foretagendet udelukkende med henblik på forarbejdning hos et andet foretagende;

- d) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende med henblik på at foretage indkøb af varer eller indsamle oplysninger for foretagendet;
- e) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende med henblik på at udøve enhver anden virksomhed af forberedende eller hjælpende karakter for foretagendet;
- f) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende for at udøve enhver kombination af de i litra a) - e) nævnte aktiviteter, forudsat at det faste forretningssteds samlede virksomhed, der er et resultat af denne kombination, er af forberedende eller hjælpende karakter.

6. Uanset bestemmelserne i stykke 1 og 2, i tilfælde hvor en person - der ikke er en sådan uafhængig repræsentant, som omhandlet i stykke 7 - handler på et foretagendes vegne og har og sædvanligvis udøver i en kontraherende stat en fuldmagt til at indgå aftaler i foretagendets navn, skal dette foretagende anses for at have et fast driftssted i denne stat med hensyn til enhver virksomhed, som denne person påtager sig for foretagendet, medmindre denne persons virksomhed er begrænset til sådan virksomhed, som er nævnt i stykke 5, og som, hvis den var udøvet gennem et fast forretningssted, ikke ville gøre dette faste forretningssted til et fast driftssted i henhold til bestemmelserne i dette stykke.

7. Et foretagende skal ikke anses for at have et fast driftssted i en kontraherende stat, blot fordi det driver erhvervsvirksomhed i denne stat gennem en mægler, kommissionær eller enhver anden uafhængig repræsentant, forudsat at sådanne personer handler inden for rammerne af deres sædvanlige erhvervsvirksomhed.

8. Den omstændighed, at et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, behersker eller beherskes af et selskab, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, eller som driver erhvervsvirksomhed i denne anden stat (enten gennem et fast driftssted eller på anden måde), skal ikke i sig selv medføre, at det ene selskab anses for et fast driftssted for det andet.

Artikel 6

INDKOMST AF FAST EJENDOM

1. Indkomst, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver af fast ejendom (herunder indkomst af land- eller skovbrug), der er beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Udtrykket »fast ejendom« skal tillægges den betydning, som det har i lovgivningen i den kontraherende stat, hvor den pågældende ejendom er beliggende. Udtrykket skal i alle tilfælde omfatte tilbehør til fast ejendom, besætning og redskaber, der anvendes i land- og skovbrug, rettigheder på hvilke bestemmelserne i civilretten om fast ejendom finder anvendelse, brugsret til fast ejendom og retten til variable eller faste betalinger som vederlag for udnyttelsen af, eller retten til at udnytte, mineralforekomster, kilder og andre naturforekomster; skibe og fly skal ikke anses for fast ejendom.

3. Bestemmelserne i stykke 1 finder anvendelse på indkomst, der hidrører fra direkte brug, udleje eller benyttelse i enhver anden form af fast ejendom.

4. Bestemmelserne i stykke 1 og 3 finder også anvendelse på indkomst af fast ejendom, der tilhører et foretagende.

Artikel 7

FORTJENESTE VED ERHVERSVIRKSOMHED

1. Fortjeneste, som erhverves af et foretagende i en kontraherende stat, kan kun beskattes i denne stat, medmindre foretagendet driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et der beliggende fast driftssted. Hvis foretagendet driver førnævnte erhvervsvirksomhed, kan foretagendets fortjeneste beskattes i den anden stat, men kun den del deraf, som kan henføres til dette faste driftssted.

2. Såfremt bestemmelserne i stykke 3 ikke medfører andet, skal der, i tilfælde, hvor et foretagende i en kontraherende stat driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et der beliggende fast driftssted, i hver kontraherende stat til dette faste driftssted henføres den fortjeneste, som det kunne forventes at opnå, hvis det havde været et frit og uafhængigt foretagende, der var beskæftiget med den samme eller lignende virksomhed på de samme eller lignende vilkår, og som under fuldstændig frie forhold gjorde forretninger med det foretagende, hvis faste driftssted det er.

3. Ved ansættelsen af et fast driftssteds fortjeneste skal det være tilladt at fradrage omkostninger, som er afholdt for det faste driftssted, herunder generalomkostninger afholdt til ledelse og administration, hvad enten omkostningerne er afholdt i den stat, hvor det faste driftssted er beliggende, eller andetsteds.

4. Ingen fortjeneste skal kunne henføres til et fast driftssted, blot fordi dette faste driftssted har foretaget indkøb af varer for foretagedet.

5. Ved anvendelsen af de foregående stykker skal den fortjeneste, der henføres til det faste driftssted, ansættes efter samme metode år for år, medmindre der er god og fyldestgørende grund til at anvende en anden fremgangsmåde.

6. I tilfælde, hvor fortjeneste omfatter indkomster, som er omhandlet særskilt i andre artikler i denne overenskomst, skal bestemmelserne i disse artikler ikke berøres af bestemmelserne i denne artikel.

Artikel 8

INTERNATIONAL TRANSPORT

1. Fortjeneste, som erhverves af et foretagende i en kontraherende stat, ved driften af skibe og fly i international trafik kan kun beskattes i denne kontraherende stat.

2. Ved anvendelsen af denne artikel skal fortjeneste ved drift af skibe og fly i international trafik omfatte

- a) fortjeneste ved udlejning af skibe og fly med besætning (»time« eller »voyage«), og
- b) fortjeneste ved udlejning af skibe og fly uden besætning (»bareboat«), hvis sådanne skibe og fly anvendes i international trafik af lejeren, eller hvis lejeindtægten har nær tilknytning til fortjeneste ved drift af skibe og fly i international trafik.

3. Fortjeneste, som erhverves af et foretagende i en kontraherende stat, fra brug, rådighedsstilling eller udlejning af containere (herunder anhangere, pramme og lignende udstyr til transport af containere), der anvendes til transport af varer i international trafik, kan kun beskattes i denne kontraherende stat.

4. Bestemmelserne i stykke 1-3 finder også anvendelse på fortjeneste ved deltagelse i en pool, et forretningsfællesskab eller en international driftsorganisation.

5. Hvis foretagender fra forskellige lande er blevet enige om at drive skibe eller fly i international trafik gennem et forretningskonsortium, finder bestemmelserne i denne artikel kun anvendelse på den del af fortjenesten, som svarer til den andel i konsortiet, som ejes af et foretagende i en kontraherende stat.

Artikel 9

FORBUNDNE FORETAGENDER

1. I tilfælde, hvor

- a) et foretagende i en kontraherende stat direkte eller indirekte deltager i ledelsen af, kontrollen med eller kapitalen i et foretagende i den anden kontraherende stat, eller
- b) de samme personer direkte eller indirekte deltager i ledelsen af, kontrollen med eller kapitalen i såvel et foretagende i en kontraherende stat som et foretagende i den anden kontraherende stat,

og der i noget af disse tilfælde mellem de to foretagender er aftalt eller fastsat vilkår vedrørende deres kommercielle eller finansielle forbindelser, der afviger fra de vilkår, som ville være blevet aftalt mellem uafhængige foretagender, kan enhver fortjeneste, som ville være tilfaldet et af disse foretagender, hvis disse vilkår ikke havde foreligget, men som på grund af disse vilkår ikke er tilfaldet dette, medregnes til dette foretagendes fortjeneste og beskattes i overensstemmelse hermed.

2. I tilfælde, hvor en kontraherende stat til fortjenesten for et foretagende i denne stat medregner - og i overensstemmelse hermed beskatter - fortjeneste, som et foretagende i den anden kontraherende stat er blevet beskattet af i denne anden stat, og den således medregnede fortjeneste er fortjeneste, som ville være tilfaldet foretagendet i den førstnævnte stat, hvis vilkårene, der er aftalt mellem de to foretagender, havde været de samme, som ville have været aftalt mellem uafhængige foretagender, skal denne anden stat foretage en passende regulering af det skattebeløb, som er beregnet dér af fortjenesten, hvis den er enig i den regulering, som er foretaget af den førstnævnte stat. Ved fastsættelsen af sådan regulering skal der tages skyldigt hensyn til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst, og de kontraherende staters kompetente myndigheder skal om nødvendigt rådføre sig med hinanden.

Artikel 10

UDBYTTE

1. Udbytte, som udbetales af et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Sådant udbytte kan imidlertid også beskattes i den kontraherende stat, hvor det selskab, der udbetaler udbyttet, er hjemmehørende, og i henhold til lovgivningen i denne stat, men hvis den retmæssige ejer af udbyttet er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, må den således pålignede skat ikke overstige:

- a) 0 pct. af bruttobeløbet af udbyttet, hvis den retmæssige ejer er et selskab (bortset fra et interessentskab, som ikke er skattepligtigt), der direkte ejer mindst 10 pct. af kapitalen i det selskab, som udbetaler udbyttet, og denne andel ejes i en uafbrudt periode på mindst et år;
- b) 0 pct. af bruttobeløbet af udbyttet, hvis den retmæssige ejer er en pensionskasse eller anden lignende institution, som udbyder pensionsordninger, som fysiske personer kan tilslutte sig med henblik på at sikre sig pensionsydelse, når en sådan pensionskasse eller anden lignende institution er oprettet og skattemæssigt godkendt i overensstemmelse med lovgivningen i denne anden stat;
- c) 15 pct. af bruttobeløbet af udbyttet i alle andre tilfælde.

Dette stykke skal ikke berøre adgangen til at beskatte selskabet af den fortjeneste, hvoraf udbyttet er udbetalt.

De kontraherende staters kompetente myndigheder skal ved gensidig aftale fastsætte de nærmere regler for gennemførelsen af disse begrænsninger.

3. Udtrykket »udbytte« betyder i denne artikel indkomst af aktier eller andre rettigheder, der ikke er gældsfordringer, og som giver ret til andel i fortjeneste, samt indkomst af andre selskabsrettigheder, der er undergivet samme skattemæssige behandling som indkomst af aktier i henhold til lovgivningen i den stat, hvor det selskab, der foretager udlodningen, er hjemmehørende.

4. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 skal ikke finde anvendelse, hvis udbyttets retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvor det udbyttebetalende selskab er hjemmehørende, gennem et der beliggende fast driftssted, og den aktiebesiddelse, som ligger til grund for udbetalingen af udbyttet, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted. I så fald finder bestemmelserne i artikel 7 anvendelse.

5. I tilfælde, hvor et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver fortjeneste eller indkomst fra den anden kontraherende stat, må denne anden stat ikke pålægge nogen skat på udbytte, som

udbetales af selskabet, medmindre udbyttet udbetales til en person, der er hjemmehørende i denne anden stat, eller medmindre den aktiebesiddelse, som ligger til grund for udbetalingen af udbyttet, har direkte forbindelse med et fast driftssted, der er beliggende i denne anden stat, eller undergive selskabets ikke-udloddede fortjeneste en skat på selskabets ikke-udloddede fortjeneste, selv om det udbetalte udbytte eller den ikke-udloddede fortjeneste helt eller delvis består af fortjeneste eller indkomst, der hidrører fra denne anden stat.

Artikel 11

RENTER

1. Renter, der hidrører fra en kontraherende stat og retmæssigt ejes af en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan kun beskattes i denne anden stat.

2. Udtrykket »renter« betyder i denne artikel indkomst af gældsfordringer af enhver art, hvad enten de er sikret ved pant i fast ejendom eller ikke, og hvad enten de indeholder en ret til en andel i skyldnerens fortjeneste eller ikke, og især indkomst af statsgældsbeviser og indkomst af obligationer eller forskrivninger, herunder agiobeløb og gevinster, der knytter sig til sådanne gældsbeviser, obligationer eller forskrivninger, men omfatter ikke indkomst omfattet af artikel 10. Straftillæg ved for sen betaling anses ikke for renter i relation til denne artikel.

3. Bestemmelserne i stykke 1 skal ikke finde anvendelse, hvis renternes retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvorfra renterne hidrører, gennem et der beliggende fast driftssted, og den fordring, som ligger til grund for de betalte renter, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted. I så fald finder bestemmelserne i artikel 7 anvendelse.

4. I tilfælde, hvor en særlig forbindelse mellem den, der betaler, og den retmæssige ejer, eller mellem disse og en tredje person, har bevirket, at renterne, set i forhold til den gældsfordring for hvilken de er betalt, overstiger det beløb, som ville være blevet aftalt mellem betaleren og den retmæssige ejer, hvis en sådan forbindelse ikke havde foreligget, skal bestemmelserne i denne artikel kun finde anvendelse på det sidstnævnte beløb. I så fald kan det overskydende beløb beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hver af de kontraherende stater under skyldig hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst.

Artikel 12

ROYALTIES

1. Royalties, der hidrører fra en kontraherende stat og retmæssigt ejes af en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan kun beskattes i denne anden stat.

2. Udtrykket »royalties« betyder i denne artikel betalinger af enhver art, der modtages som vederlag for anvendelsen af, eller retten til at anvende, enhver ophavsret til et litterært, kunstnerisk eller videnskabeligt arbejde, herunder spillefilm, ethvert patent, varemærke, mønster eller model, tegning, hemmelig formel eller fremstillingsmetode, eller for oplysninger om industriel, kommerciel eller videnskabelig erfaring.

3. Bestemmelserne i stykke 1 skal ikke finde anvendelse, hvis royaltybeløbets retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvorfra royaltybeløbet hidrører, gennem et der beliggende fast driftssted, og den rettighed eller det formuegode, som ligger til grund for de udbetalte royalties, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted. I så fald finder bestemmelserne i artikel 7 anvendelse.

4. I tilfælde, hvor en særlig forbindelse mellem den, der betaler, og den retmæssige ejer, eller mellem disse og en tredje person, har bevirket, at royaltybeløbet, set i forhold til den anvendelse, rettighed eller

oplysning, for hvilken det er betalt, overstiger det beløb, som ville være blevet aftalt mellem betaleren og den retmæssige ejer, hvis en sådan forbindelse ikke havde foreligget, skal bestemmelserne i denne artikel kun finde anvendelse på det sidstnævnte beløb. I så fald kan det overskydende beløb beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hver af de kontraherende stater under skyldig hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst.

Artikel 13

KAPITALGEVINSTER

1. Fortjeneste, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver ved afhændelse af fast ejendom, som omhandlet i artikel 6, og som er beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Fortjeneste, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver ved afhændelse af aktier eller tilsvarende rettigheder, hvis værdi for mere end 50 pct.'s vedkommende direkte eller indirekte hidrører fra fast ejendom beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

3. Fortjeneste, bortset fra fortjeneste omfattet af denne artikels stykke 2, ved afhændelse af rørlig ejendom, der udgør en del af erhvervsformuen i et fast driftssted, som et foretagende i en kontraherende stat har i den anden kontraherende stat, herunder fortjeneste ved afhændelse af et sådant fast driftssted (særskilt eller sammen med hele foretagendet), kan beskattes i denne anden stat.

4. Fortjeneste, som et foretagende fra en kontraherende stat erhverver ved afhændelse af skibe eller fly, der anvendes i international trafik, eller af rørlig formue, som hører til driften af sådanne skibe eller fly, kan kun beskattes i denne stat.

5. Fortjeneste, som et foretagende fra en kontraherende stat, erhverver ved afhændelse af containere (herunder anhängere, pramme og lignende udstyr til transport af containere), der anvendes til transport af varer i international trafik, kan kun beskattes i denne stat.

6. Fortjeneste ved afhændelse af alle andre aktiver end de i stykke 1, 2, 3, 4 og 5 nævnte kan kun beskattes i den kontraherende stat, hvor afhænderen er hjemmehørende.

7. Hvis foretagender fra forskellige lande er blevet enige om at drive skibe eller fly i international trafik gennem et forretningskonsortium, finder bestemmelserne i stykke 4 kun anvendelse på den del af fortjenesten, som svarer til den andel i konsortiet, som ejes af et foretagende i en kontraherende stat.

Artikel 14

PERSONLIGT ARBEJDE I ANSÆTTELSESFORHOLD

1. Såfremt bestemmelserne i artiklerne 15, 17 og 18 ikke medfører andet, kan gage, løn og andre lignende vederlag, som erhverves af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, for personligt arbejde, kun beskattes i denne stat, medmindre arbejdet er udført i den anden kontraherende stat. Er arbejdet udført der, kan det vederlag, som erhverves herfor, beskattes i denne anden stat.

2. Uanset bestemmelserne i stykke 1 kan vederlag, som erhverves af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, for personligt arbejde udført i den anden kontraherende stat, kun beskattes i den førstnævnte stat, hvis:

- a) modtageren opholder sig i den anden stat i en eller flere perioder, der tilsammen ikke overstiger 183 dage i en 12-måneders periode, der begynder eller slutter i det pågældende skatteår, og
- b) vederlaget betales af eller for en arbejdsgiver, der ikke er hjemmehørende i den anden stat, og
- c) vederlaget ikke påhviler af et fast driftssted, som arbejdsgiveren har i den anden stat.

3. Uanset de foregående bestemmelser i denne artikel kan vederlag for personligt arbejde, som udføres om bord på et skib eller et fly, der anvendes i international trafik, beskattes i den kontraherende stat, hvor det foretagende, som driver skibet eller flyet, er hjemmehørende.

4. Uanset bestemmelserne i stykke 3 kan indkomst, som erhverves fra et fast driftssted beliggende i Danmark af det dansk, norsk, svenske luftfartskonsortium Scandinavian Airlines System (SAS) for personligt arbejde ombord på et fly i international trafik, beskattes i Danmark.

Artikel 15

BESTYRELSESHONORARER

Bestyrelseshonorarer og andre lignende vederlag, som erhverves af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, i hans egenskab af medlem af bestyrelsen eller det tilsynsførende råd for et selskab, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

Artikel 16

KUNSTNERE OG SPORTSFOLK

1. Uanset bestemmelserne i artiklerne 7 og 14 kan indkomst, som erhverves af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, som optrædende kunstner, såsom teater-, film-, radio- eller fjernsynskunstner, eller musiker eller som sportsudøver, ved hans personligt udøvede virksomhed som sådan i den anden kontraherende stat, beskattes i denne anden stat.

2. I tilfælde hvor indkomst ved personlig virksomhed, som udøves af en optrædende kunstner eller sportsudøver i hans egenskab som sådan, ikke tilfalder kunstneren eller sportsudøveren selv, men en anden person, kan denne indkomst, uanset bestemmelserne i artiklerne 7 og 14, beskattes i den kontraherende stat, hvor kunstnerens eller sportsudøverens virksomhed udøves.

3. Uanset bestemmelserne i denne artikels stykke 1 og 2 skal indkomst som nævnt i denne artikel, som tilfalder en kunstner eller sportsudøver, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, være fritaget for beskatning i den anden kontraherende stat, hvor kunstnerens eller sportsudøverens virksomhed er udøvet, når denne virksomhed er støttet fuldt ud eller i væsentligt omfang af offentlige midler fra den førstnævnte kontraherende stat. I så fald kan indkomsten kun beskattes i den kontraherende stat, hvor kunstneren eller sportsudøveren er hjemmehørende.

Artikel 17

PENSIONER, SOCIALE YDELSER OG LIGNENDE BETALINGER

1. Betalinger, som en fysisk person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, modtager i henhold til social sikringslovgivning eller fra anden obligatorisk pensionsordning efter lovgivning i den anden kontraherende stat, eller efter enhver anden ordning fra midler tilvejebragt af denne anden stat, kan kun beskattes i denne anden stat.

2. Medmindre bestemmelserne i denne artikels stykke 1 medfører andet, kan pensioner og andre lignende vederlag, som hidrører fra en kontraherende stat og udbetales til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, hvad enten for tidligere tjenesteydelser eller ikke, kun beskattes i denne anden kontraherende stat. Sådanne pensioner og andre lignende vederlag kan dog beskattes i den førstnævnte kontraherende stat, hvis

a) bidrag indbetalt af den berettigede til pensionsordningen blev fradraget i den berettigedes skattepligtige indkomst i den førstnævnte kontraherende stat efter lovgivningen i denne stat; eller

b) bidrag indbetalt af en arbejdsgiver ikke var skattepligtig indkomst for den berettigede i den førstnævnte stat efter lovgivningen i denne stat.

3. Pensioner skal anses for at hidrøre fra en kontraherende stat, hvis de udbetales af en pensionskasse eller anden tilsvarende institution, der udbyder pensionsordninger, som fysiske personer kan tilslutte sig med henblik på at sikre sig pensionsydelse, når en sådan pensionskasse eller anden tilsvarende institution er oprettet og skattemæssigt anerkendt i overensstemmelse med lovgivningen i denne stat.

Artikel 18

OFFENTLIGE HVERV

1. a) Løn, gage og andre lignende vederlag, der udbetales af en kontraherende stat eller en lokal myndighed heraf til en fysisk person for udførelse af hverv for denne stat eller myndighed, kan kun beskattes i denne stat.
- b) Sådan gage, løn eller andre lignende vederlag kan dog kun beskattes i den anden kontraherende stat, hvis hvervet er udført i denne stat, og den pågældende er en i denne stat hjemmehørende person, som
 - i) er statsborger i denne stat; eller
 - ii) ikke blev hjemmehørende i denne stat alene med det formål at udføre hvervet.

2. Bestemmelserne i artiklerne 14, 15 og 16 finder anvendelse på gage, løn og andre lignende vederlag for udførelse af hverv i forbindelse med erhvervsvirksomhed, der drives af en kontraherende stat eller en lokal myndighed heraf.

Artikel 19

STUDERENDE

Beløb, som modtages med henblik på underhold, studium eller uddannelse af en studerende eller lærling, der er eller som umiddelbart før han besøger en kontraherende stat var hjemmehørende i den anden kontraherende stat, og som opholder sig i den førstnævnte stat udelukkende i studie- eller uddannelsesøjemed, beskattes ikke i denne stat under forudsætning af, at sådanne beløb hidrører fra kilder uden for denne stat.

Artikel 20

ANDRE INDKOMSTER

1. Indkomster, som erhverves af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og som ikke er behandlet i de foranstående artikler i denne overenskomst, kan, uanset hvorfra de hidrører, kun beskattes i denne stat.

2. Bestemmelserne i stykke 1 skal ikke finde anvendelse på indkomst, bortset fra indkomst af fast ejendom som defineret i artikel 6, stykke 2, hvis den i en kontraherende stat hjemmehørende modtager af sådan indkomst driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et der beliggende fast driftssted, og den rettighed eller det formuegode, som ligger til grund for den udbetalte indkomst, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted. I så fald finder bestemmelserne i artikel 7 anvendelse.

Artikel 21

OPHÆVELSE AF DOBBELTBESKATNING

1. I Ungarn skal dobbeltbeskatning undgås på følgende måde:

- a) I tilfælde, hvor en person, der er hjemmehørende i Ungarn, erhverver indkomst, som efter denne overenskomst kan beskattes i Danmark, skal Ungarn, medmindre bestemmelserne i litra b) eller c) medfører andet, fritage sådan indkomst fra beskatning.
- b) I tilfælde, hvor en person, der er hjemmehørende i Ungarn, erhverver indkomst, som efter bestemmelserne i artikel 10 kan beskattes i Danmark, skal Ungarn indrømme fradrag i den pågældende persons indkomstskat med et beløb svarende til den skat, der er betalt i Danmark. Sådant fradrag skal imidlertid ikke overstige den del af skatten, som beregnet inden fradraget er givet, som svarer til sådanne indkomster oppebåret fra Danmark.
- c) I tilfælde, hvor indkomst, som er erhvervet af en person, der er hjemmehørende i Ungarn, efter enhver bestemmelse i overenskomsten er fritaget for beskatning i Ungarn, kan Ungarn alligevel tage den indkomst, der er fritaget fra beskatning, i betragtning ved skatteberegningen af den pågældende persons øvrige indkomst.
- d) Bestemmelserne i litra a) finder ikke anvendelse for indkomst, erhvervet af en person, der er hjemmehørende i Ungarn, når Danmark anvender bestemmelserne i denne overenskomst til at fritage sådan indkomst fra beskatning eller anvender bestemmelserne i artikel 10, stykke 2, for sådan indkomst.

2. I Danmark skal dobbeltbeskatning undgås på følgende måde:

- a) I tilfælde, hvor en person, der er hjemmehørende i Danmark, erhverver indkomst, som efter denne overenskomst kan beskattes i Ungarn, skal Danmark, medmindre bestemmelserne i litra c) medfører andet, indrømme fradrag i den pågældende persons indkomstskat med et beløb svarende til den indkomstskat, som er betalt i Ungarn;
- b) sådant fradrag skal imidlertid ikke i noget tilfælde kunne overstige den del af indkomstskatte, som beregnet inden fradraget er givet, der svarer til den indkomst, som kan beskattes i Ungarn;
- c) i tilfælde, hvor en person, der er hjemmehørende i Danmark, erhverver indkomst, som efter denne overenskomst kun kan beskattes i Ungarn, kan Danmark medregne denne indkomst i beskatningsgrundlaget, men skal i indkomstskatte fradrage den del af indkomstskatte, som kan henføres til indkomst, der hidrører fra Ungarn.

Artikel 22

IKKE-DISKRIMINERING

1. Statsborgere i en kontraherende stat kan ikke i den anden kontraherende stat undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som statsborgere i denne anden stat under samme forhold, særligt med hensyn til skattemæssigt hjemsted, er eller måtte blive undergivet. Uanset bestemmelserne i artikel 1 skal denne bestemmelse også finde anvendelse på personer, der ikke er hjemmehørende i en af eller begge de kontraherende stater.

2. Statsløse personer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, kan ikke i nogen af de kontraherende stater undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som statsborgere i den pågældende stat under samme forhold, særligt med hensyn til skattemæssigt hjemsted, er eller måtte blive undergivet.

3. Beskatningen af et fast driftssted, som et foretagende i en kontraherende stat har i den anden kontraherende stat, må ikke være mindre fordelagtig i denne anden stat end beskatningen af foretagender i den anden stat, der driver samme virksomhed. Denne bestemmelse skal ikke kunne fortolkes som forpligtende en kontraherende stat til at indrømme personer, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, de personlige skattemæssige begunstigelser, lempelser og nedsættelser, som den som følge af ægteskabelig stilling eller forsørgerpligt over for familie indrømmer personer, der er hjemmehørende inden for dens eget område.

4. Medmindre bestemmelserne i artikel 9, stykke 1, artikel 11, stykke 4, eller artikel 12, stykke 4, finder anvendelse, skal renter, royalties og andre udbetalinger, der betales af et foretagende i en kontraherende stat til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kunne fratrækkes ved opgørelsen af et sådant foretagendes skattepligtige indkomst under samme betingelser, som hvis de var blevet betalt til en person, der er hjemmehørende i den førstnævnte stat.

5. Foretagender i en kontraherende stat, hvis kapital helt eller delvis ejes eller kontrolleres, direkte eller indirekte, af en eller flere personer, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan ikke i den førstnævnte stat undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som andre tilsvarende foretagender i den førstnævnte stat er eller måtte blive undergivet.

6. Uanset bestemmelserne i artikel 2 finder bestemmelserne i denne artikel anvendelse på skatter af enhver art og betegnelse.

Artikel 23

FREMGANGSMÅDEN VED INDGÅELSE AF GENSIDIGE AFTALER

1. I tilfælde, hvor en person mener, at foranstaltninger truffet af en af eller begge de kontraherende stater, for ham medfører eller vil medføre en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne overenskomst, kan han, uanset hvilke retsmidler der måtte være fastsat i disse staters interne lovgivning, indbringe sin sag for den kompetente myndighed i den kontraherende stat, hvor han er hjemmehørende eller, hvis hans sag er omfattet af artikel 22, stykke 1, for den kompetente myndighed i den kontraherende stat, hvor han er statsborger. Sagen skal indbringes inden tre år fra den dag, hvor der er givet ham den første underretning om den foranstaltning, der medfører en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i overenskomsten.

2. Den kompetente myndighed skal, hvis indsigelsen forekommer den at være berettiget, og hvis den ikke selv kan nå frem til en rimelig løsning, søge at løse sagen ved gensidig aftale med den kompetente myndighed i den anden kontraherende stat med henblik på at undgå en beskatning, der ikke er i overensstemmelse med overenskomsten. Enhver indgået aftale skal gennemføres uden hensyn til de tidsfrister der er fastsat i de kontraherende staters interne lovgivning.

3. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal søge ved gensidig aftale at løse vanskeligheder eller tvivlsspørgsmål, der måtte opstå med hensyn til fortolkningen eller anvendelsen af overenskomsten. De kan også forhandle om undgåelse af dobbeltbeskatning i tilfælde, som ikke er omhandlet i overenskomsten.

4. De kontraherende staters kompetente myndigheder kan træde i direkte forbindelse med hinanden, herunder gennem en fælles kommission, der består af dem selv eller deres repræsentanter, med henblik på indgåelse af en aftale i overensstemmelse med de forudgående stykker.

Artikel 24

UDVEKSLING AF OPLYSNINGER

1. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal udveksle sådanne oplysninger, som kan forudses at være relevante for at gennemføre bestemmelserne i denne overenskomst eller for administrationen eller håndhævelsen af intern lovgivning vedrørende skatter af enhver art og betegnelse, der pålægges på vegne af de kontraherende stater eller deres lokale myndigheder, i det omfang denne beskatning ikke strider mod overenskomsten. Udvekslingen af oplysninger er ikke begrænset af artikel 1 og 2.

2. Enhver oplysning, som en kontraherende stat har modtaget i medfør af stykke 1, skal holdes hemmelig på samme måde som oplysninger, der er tilvejebragt i medfør af denne stats interne lovgivning og må

kun meddeles til personer eller myndigheder (herunder domstole og forvaltningsmyndigheder), der er beskæftiget med ligning, opkrævning, tvangsfuldbyrdelse, retsforfølgning eller afgørelser af klager med hensyn til de skatter, der er omhandlet i stykke 1, eller tilsynet med førnævnte. Sådanne personer eller myndigheder må kun anvende oplysningerne til sådanne formål. De må meddele oplysningerne under offentlige retshandlinger eller i retsafgørelser.

3. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 kan i intet tilfælde fortolkes således, at der pålægges en kontraherende stat en pligt til:

- a) at udføre forvaltningsakter, der strider mod denne eller den anden kontraherende stats lovgivning og forvaltningspraksis;
- b) at meddele oplysninger, som ikke kan opnås i henhold til denne eller den anden kontraherende stats lovgivning eller normale forvaltningspraksis;
- c) at meddele oplysninger, som ville røbe nogen erhvervmæssig, forretningsmæssig, industriel, kommerciel eller faglig hemmelighed eller fremstillingsmetode, eller oplysninger, hvis offentliggørelse ville være i strid med almene hensyn («ordre public»).

4. Hvis en kontraherende stat anmoder om oplysninger i overensstemmelse med denne artikel, skal den anden kontraherende stat bruge sine foranstaltninger til indhentning af oplysninger for at indhente de oplysninger, der er anmodet om, uanset om den anden stat ikke måtte have behov for disse oplysninger til dens egne skatteformål. Forpligtelsen i det foregående punktum gælder med forbehold af begrænsningerne i stykke 3, men i intet tilfælde skal sådanne begrænsninger fortolkes således, at de gør det muligt for en kontraherende stat at afslå at meddele oplysninger, blot fordi denne ikke selv har nogen skattemæssig interesse i sådanne oplysninger.

5. I intet tilfælde kan bestemmelserne i stykke 3 fortolkes således, at de gør det muligt for en kontraherende stat at afslå at meddele oplysninger, blot fordi oplysningerne besiddes af en bank, anden finansiel institution, repræsentant eller en person, som optræder i egenskab af bemyndiget eller som formynder, eller fordi oplysningerne drejer sig om ejerforhold i en person.

Artikel 25

MEDLEMMER AF DIPLOMATISKE REPRÆSENTATIONER OG KONSULÆRE EMBEDER

Intet i denne overenskomst skal berøre de skattemæssige begunstigelser, som medlemmer af diplomatiske repræsentationer eller konsulære embeder nyder i henhold til folkerettens almindelige regler eller særlige aftaler.

Artikel 26

IKRAFTTRÆDEN

1. De kontraherende stater skal ad diplomatisk vej give hinanden underretning om, at deres interne betingelser for denne overenskomsts ikrafttræden er opfyldt.

2. Denne overenskomst træder i kraft den tredvte dag efter modtagelsen af den sidste af de i stykke 1 omhandlede underretninger, og dens bestemmelser har virkning i begge kontraherende stater:

- a) med hensyn til skatter, der indeholdes ved kilden, på indkomst, der erhverves på eller efter den 1. januar i det kalenderår, der følger efter det, hvor overenskomsten træder i kraft;
- b) med hensyn til andre indkomstskatter, for skatter, der opkræves vedrørende ethvert skatteår, der begynder på eller efter den 1. januar i det kalenderår, der følger efter det, hvor overenskomsten træder i kraft.

3. I tilfælde, hvor en fysisk person på datoen for denne overenskomsts underskrivelse var hjemmehørende i Ungarn og modtog pension, hidrørende fra Danmark, kan pension, som omfattet af artikel 17, stykke

2, som denne person modtager efter overenskomstens ikrafttræden, kun beskattes i Ungarn, så længe den pågældende forbliver hjemmehørende i Ungarn.

4. Overenskomsten mellem den Ungarske Folkerepubliks regering og Kongeriget Danmarks regering til undgåelse af dobbeltbeskatning af indkomst og formue underskrevet den 24. oktober 1978, opsiges og ophører med at have virkning:

- a) med hensyn til skatter, der indeholdes ved kilden, på indkomst, der erhverves på eller efter den 1. januar i det kalenderår, der følger efter det, hvor overenskomsten træder i kraft;
- b) med hensyn til andre skatter på indkomst og formue, for skatter, der opkræves vedrørende ethvert skatteår, der begynder på eller efter den 1. januar i det kalenderår, der følger efter det, hvor overenskomsten træder i kraft.

Artikel 27

OPSIGELSE

Denne overenskomst forbliver i kraft, indtil den opsiges af en kontraherende stat. Hver af de kontraherende stater kan opsiges overenskomsten ved ad diplomatisk vej at give meddelelse om opsigelsen mindst 6 måneder før udløbet af ethvert kalenderår efter 5 år fra overenskomstens ikrafttræden.

I så fald ophører denne overenskomst med at have virkning i begge kontraherende stater:

- a) med hensyn til skatter, der indeholdes ved kilden, på indkomst, der erhverves på eller efter den 1. januar i det kalenderår, der følger efter det, hvor meddelelsen er givet;
- b) med hensyn til andre indkomstskatter, for skatter, der opkræves vedrørende ethvert skatteår, der begynder på eller efter den 1. januar i det kalenderår, der følger efter det, hvor meddelelsen er givet.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har de undertegnede, dertil behørigt befuldmægtigede af deres respektive regeringer, underskrevet denne overenskomst.

Udfærdiget i to eksemplarer i Budapest, den 27. april 2011, på dansk, ungarsk og engelsk, idet hver tekst har lige gyldighed. I tilfælde af uoverensstemmelse med hensyn til fortolkningen skal den engelske tekst være afgørende.

For Kongeriget Danmark:
Mads Sandau-Jensen

For Republikken Ungarn:
András Kármán

PROTOKOL

til Overenskomsten mellem Kongeriget Danmark og Republikken Ungarn til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter underskrevet i Budapest, den 27. april 2011

Kongeriget Danmark og Republikken Ungarn er i tillæg til Overenskomsten til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter, underskrevet i Budapest, den 27. april 2011, blevet enige om følgende bestemmelser, som skal udgøre en integreret del af den nævnte overenskomst:

1. Ved anvendelsen af denne overenskomst er »sædet for den virkelige ledelse« det sted, hvor ledelsen af et foretagende og den overordnede leder eller gruppen af øverste ledere af foretagendet, som leder hele foretagendets daglige arbejde, er placeret for at udøve deres virksomhed.

Skulle det sted, hvor ledelsen har sit sæde, afvige fra det sted, hvor den daglige ledelse har sit sæde, vil »sædet for den virkelige ledelse« være det sted, hvor den daglige ledelse udøves.

2. Der er enighed om, at interessentskaber (betéti társaság, közkereseti társaság) oprettet i Ungarn beskattes i Ungarn som selskaber, og at de derfor falder ind under definitionen af »selskab« og er hjemmehørende i Ungarn.

3. Ved anvendelsen af denne overenskomsts artikel 17, stykke 1, omfatter betalinger, modtaget efter enhver anden ordning fra midler tilvejebragt af en kontraherende stat, især arbejdsløshedsdagpenge, sygedagpenge, barselsdagpenge og uddannelsesstøtte.

4. Overenskomsten er uden præjudice for forpligtelserne i henhold til Ungarns og Danmarks medlemskab af Den Europæiske Union.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har de undertegnede, dertil behørigt befuldmægtigede af deres respektive regeringer, underskrevet denne protokol.

Udfærdiget i to eksemplarer i Budapest, den 27. april 2011, på dansk, ungarsk og engelsk, idet hver tekst har lige gyldighed. I tilfælde af uoverensstemmelse med hensyn til fortolkningen skal den engelske tekst være afgørende.

For Kongeriget Danmark:
Mads Sandau-Jensen

For Republikken Ungarn:
András Kármán